1874. VI. évfolyam. 205. szám. Hétfő, október 19.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ½ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-ház földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért:
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Egy társadalmi baj.

Budapest, okt. 18.

❑) Nehány év óta nagy buzgalommal harczolnak nálunk Magyarországon is a nőemanczipáczió létrehozásán, mindinkább belátva, hogy a jelenkor megváltozott viszonyai mellett, a társadalom általános jólétére nagy horderővel birand, ha a nők is egyenjogosittatnak a férfiakkal szemben s mód és alkalom nyittatik nekik is arra, hogy hivatásuk szük köréből, — ha szükséges — kiléphessenek s a házon kivül is, tehetségükhöz mért foglalkozással keressék meg kenyerüket, részint tudományuk, részint az ipar terén nyert ügyességük által.

A szabad Amerika, Anglia, Svédország s a legujabb időkben az eddig oly barbárnak tartott Oroszország is melegen fölkarolta a nők ügyét, mert belátta, hogy a kor viszonyai mellett csak ugy alkotható boldog családi élet a társadalom közép- és alsóbb osztályaiban, ha a nő is járul a háztartás gondjaihoz eszével vagy kézmüvével.

Emlitett államokban már is szép számmal képviselvék nők által az orvosi, tanári stb. kar, számos iparnem.

Hogy az efféle intézmény hazánkban is égető szükséggé vált, azt már belátták nálunk igen sokan; sőt maga a kormány is e hiányon vélt segiteni, midőn a nőknek alkalmat nyujtott a távirdászat, posta-kezelés megtanulására s midőn közelebb némely vasuti hivatalnak a jövőben való elnyerésére is reményt nyujtott. Azonban ez még nem minden, a mit a kormánynak a nők — illetőleg a társadalom érdekében tennie kell. Kezdetnek ez is dicséretes, — de itt még nem szabad megállapodnunk.

Alkalmat kell nyujtanunk a nőknek [illegible], hogy ha tehetséget, hivatást éreznek magukban valamely oly pályára, mely eddig a férfinem kiváltsága volt, képezhessék is magukat arra, hogy ekép életpályát alapithatva, önállóságot, független életet vivhassanak magoknak ki.

Honnan van az, hogy mai napság mindig több-több agglegényt s férjhez nem ment agg hajadont tüntet föl a statisztika?

Onnan, mert a társadalom igényei fokozódtak. A fényüzés mindig nagyobb-nagyobb, a nélkül, hogy az, a családok s egyes egyének jövedelmével arányos lépést tartana.

Igy aztán a férfiak remegnek a házasságtól, mihelyt ennek rémeit, dus arahozomány nem üzi el.

Ha ellenben a nőnek pályája lesz, mely számára a megélhetést biztositandja, a házasságok is mindjárt nagyobb mérvben fognak köttetni, mert a házasuló férfi tudja, hogy nem csupán nőt, de feleséget szállit lakába, ki az élet gondjait megfelezi vele s ki netáni özvegységre jutása esetében is meg lesz óva az inségtől, mert van kenyérbiztositó pályája, mely által önmagát s családját föntarthatja.

Nemzetünk csak akkor lesz erős, ha minden tagja boldog családi életet alkothat, s igy emberi és polgári kötelezettségének megfelelhet.

A kor szomoru tanusága, valóságos fölkiáltójel egy ujabb esemény, melylyel e napokban hazai hirlapjaink telve voltak.

Ugyanis a temesvári apáczakolostorba nem kevesebb, mint tizennyolcz hajadon lépett be s vette föl a fátyolt, s halt meg e szerint a hazára nézve!

Mellőzve e középkori intézménynek a jelen korban való jogosulatlansága fejtegetését, azt kérdjük: mi okozhatta azt, hogy tizennyolcz honleány, kinek a haza és társadalom irányában nagyszerü kötelességei lettek volna, egyszerre csak kolostorba, ez élő sirba lépnek s megszünnek a társadalom tagjai lenni?

Aligha csalódunk, ha azt hiszszük, hogy ama hajadonokat e szánandó lépésre a tisztességesen megélhetés fölötti kétség üzte a komor falak közé.

Kormányunknak tehát komolyan gondoskodni kell oly tényezőkről, melyek a nők megélhetését biztositsák; a törvényhozásnak pedig mulaszthatlan s első föladatául kell kitüznie, hogy a sötét századok gyászintézményeit: a zárdákat, ha egyelőre el nem törli is, oly czikkeket alkosson meg ez érdekben, a melyeknek nyomán ellenőrizni lehessen a szerzetbe lépő személyeket.

Az ellen nincs szavunk, ha a női zárdák mint életmentő intézetek, elaggult, nyomorék, beteg nőket fogadnak be falaik közé; de óhajtánók, hogy a kormány illetékes közegei szigoruan ügyelnének arra, hogy a haza érdekei ne csonkittassanak meg az által, miszerint oly fiatal hölgyek, kikből a hazának derék polgárnői s családanyái válhatnának, a világtól végkép elvonatnak.

Helyesen jegyzi meg a „Torontál“ czimü lap, hogy a magyarok istene inkább örült volna annak, ha tizennyolcz ép erős nő, mint anya számtalan ivadékkal népesiti Árpád szent földét, mint, ha tizennyolcz hajadon az ég menyasszonyává avattatja magát föl.

Vajha a kormány a közeljövőben intézkednék, mikép a hazában levő női zárdák ne a tétlen tespedés asilumai legyenek ezentul, hanem emberbaráti intézmények, az ügyefogyottak s aggságban elgyöngültek számára, s a szerzetbe csupán koros hölgyek vétessenek föl jövőre!

— **A király** szerdán reggel Bécsből Gödöllőre fog érkezni.

— **Hadifelszerelési ügy.** Az országos magyar iparegyesületnek a hadifelszerelés tárgyában müködő bizottsága okt. 16-án Ráth Károly elnöklete alatt ülést tartott. Mint sürgős intézkedést igénylő ügy, tárgyalás alá vétetett azon kérdés, mit lehetne azon felszerelési szükségleteknek a hazai ipar általi szállitása érdekében tenni, melyek szabadversenynek vannak fentartva, és melyekre az ajánlatok folyó évi november 30-ig adandók be? — Tudomásul vétetett az iparos körnek egy átirata, mely egy ott tartott értekezlet eredményekép minden szállitandó csoportra több versenyképesnek ismert czéget nevez meg. — A határidő rövid levén, okt. 25-ére egy nagyobb értekezlet határoztatott összehivatni, melyre az érintett czégeken kivül a lapok utján az érdekelt iparosok, — továbbá különösen azon budapesti ipartársulatok, melyek a szállitandó tárgyak előállitásával foglalkoznak és az illető kiváló gyárosok az egész országból (a bécsi kiállitáson jutalmazottak jegyzéke alapján) meghivandók lesznek. Hogy az értekezlet már kellőleg tájékozva lehessen, szükségesnek mondatott ki, hogy a szállitandó tárgyak mintái előmutattassanak, továbbá a szerződési minták s más nyomtatványok. E végből ujból kérvény határoztatott intéztetni a f. i. és ker. minisztériumhoz azoknak megszerzése és az iparegyesületnek leendő átadása végett. — E kérvény átadására három tagu küldöttség kéretett fel.

— **A királyi pár** nov. 6-án Pardubiczba (Csehország) érkezik. A kladrubi udvari ménes igazgatósága — a mint a „Hon“ távirata mondja — rendeletet kapott, hogy az adaptirozási munkálatokat a lakosztályoknak a császári pár részére leendő helyreállitása czéljából nov. 5-ig fejezze be.

— **A pénzügyigazgatóságok** s adóhivatalok számtisztei kötelesek vizsgát tenni, különben elbocsáttatnák.

A prot. egyetem.

Debreczen, okt. 19.

(—) A függetlenségi párt központi napi közlönyét, az „Egyetértés“-t lehetetlen nem üdvözölnünk innen Debreczenből, a magyarság és protestantizmus fészkéből azon férfias, szilárd és határozott magatartásért, melyet a felállitandó prot. egyetem eszméjének valósitása érdekében tanusit.

Nekünk is szent meggyőződésünk, hogy a prot. egyetem felállitása korszükség, s ez elhalaszthatlan; azt pedig [illegible] magunkra háritása nélkül elmondhatjuk, hogy a prot. egyetem felállitására legalkalmasabb hely Debreczen.

Régen pengeti már a „Debreczen“ is ez eszmét. Most a tiszántuli ref. egyházkerület is felkarolta azt. Reményünk lehet, hogy Ballagi [illegible]politikus szabadelvüsége nem fogja ez eszmét sirba takarni.

Csávolszki lapja, az „Egyetértés“, tegnapi számában e tárgyról — Ballagi ellen, — s a prot. egyetem érdekében, Pap Gyula tollából a Dunántulról ismét jeles czikket hoz. Adjuk ebből a lényegesebb helyeket.

„A hazai protestánsok oly tágkörü autonom alkotmánynyal birnak, mely a tagok befolyását a közügyekre biztositja, részvétét fokozza tevékenységét emeli, s mely sem államban, sem megyében, sem községben sehol a kerek ég alatt fel nem található, — mi alkotmányos, szabadelvü és specialis nemzeti szempontból az oly egyetemet, mely a közönség ellenőrzése alatt, ily autonom testület körében létezik, a Ballagi ur rendőri egyeteménél sokkal többre becsüljük, és sem czéltalannak, sem a tudományok parodiajának s lealacsonyitásának nem tartjuk, — ugy értelmezvén a valódi tanszabadságot, hogy tanitani legyen szabad mindenkinek, egyesnek, mint testületnek, községnek, mint államnak, s nem ugy mint Ballagi, hogy csak az állam által adott oktatás jogosult. Nem azért tehát, mert ennek vagy amannak a felekezetnek a dogmája jobb, de azért, mert a protestansok autonomiával birnak, mely a megyéktől immár egészen elvétetett, a mai központositó törekvéssel szemben, a prot. egyetemet jelenleg igen üdvösnek és konkrét viszonyainknál fogva pedig, egyszer mindenkorra jogosultnak tartjuk; s annak daczára, hogy a debreczeni mozgalom az ultramontánokat kihivandja, a szabadelvü haladás érdekében nem engedhetjük, hogy az egyetemi oktatásra irányult befolyásunk elvétessék, — nem bizván az államban, hogy ez a nemzet érdekének oly megfelelőleg teljesitené kötelességét, mint a felekezeti protestansok. Azt mondja Ballagi ur, hogy a prot. egyházkerület által fölvett eszme az ultramontánokat hasonló cselekedetre fogván buzditani, ezek a hatás ellensulyozása végett ultramontán egyetemet hoznak létre. És bár megengedi, hogy ezen ultramontán egyetem a protestansoktól jövő minden biztatás nélkül is létre jövend, azt követeli még is, hogy a protestansok, a szabadelvü haladás letéteményesei s a nemzeti szellem terjesztői, eldobva autonomiájokat, adjanak fel mindent a rólunk nélkülünk intézkedő modern államnak, a holott is létezik egy akol, egy pásztor. Ha ugy okoskodnék Ballagi, hogy az ultramontán egyetem csak is az esetben jő létre, ha előbb a protestansok saját felekezeti egyetemet állitanak s ebből folyólag azt kivánná a protestansoktól, hogy azon negativ országos haszonért, mely az ultramontan egyetem létre nem jöttében rejlik, mondjanak le törekvéseikről, — értenők. De azt mondani, hogy az ultramontán egyetem e nélkül is bizonyosan megalakul, és azzal is rémiteni a protestansokat, hogy ezek az ultramontanokat kihivják, legalább is nem logika szerinti. Abban egyetértünk Ballagi urral, hogy a felekezetiségnek a tudomány s tudományterjesztés teréről végkép le kell tünni, csakhogy az ultramontánokat annyira gyengéknek, s a magyar alkotmányt nemzeti szellemben annyira konszolidáltnak nem látjuk, hogy akár specialis protestans szabadelvüségünkről, akár autonomiánkról, már most hamarosan lemondjunk. Ugy járnánk mint, a nagyidai czigányok. Békés időben kilövöldöznők a puskaport, s mikor eljövend az igazi harcz — mert jöhet — nem lenne mivel fogadni az ellenséget. Avagy jót mer-e állni Ballagi, hogy Trefort után nem következik egy uj Thun Leo, ki magyar szellemben fogja tanittatni az osztrák polgári törvénykönyvet és konfessióra nem tekintve, a konkordatumot, vagyis Ballagi szerint a „tiszta tudományt.“ És ha ezért jót nem állhat, miért akarja lebeszélni a protestansokat, miért akarja utját állni a létesitendő egyetemnek, mely a prot. szabad vizsgálódás alapján, egyszersmind palladiuma lenne, a sem Bécs sem Róma felé nem gravitáló magyar elemnek, s öntudatos nemzeti haladásnak. Az már egészen ekonomikus kérdés, birnak-e a hazai protestansok annyi vagyonnal, hogy ha kell, egyesült erővel — helvét ágostai — egyetemet állithassanak? Ezt Ballagi nálam jobban tudja, azért én e fölött vitába nem bocsátkozom, e talán nem egészen gordiusi csomó megoldását Debreczenből várván.

Katonai ügy.

— Körrendelet a védtörvény végrehajtásának kiegészitése végett. A véderőről szóló törvényhez fontos póthatározatokat bocsátott ki e napokban a honvédelmi miniszter az ország valamennyi törvényhatóságához. Ez utasitások a cs. és kir. hadügyminiszterrel egyetértőleg állapittattak meg s a következő főbb pontokat foglalják magukban. 1) Azon papjelöltek és papnövendékek, kik valamely külföldi tanintézetben hallgatják a hittudományokat, csak azon esetre részesithetők abban a kedvezményben, hogy a tényleges szolgálat alól fölmentve, később mint tábori lelkészek kapnak minősitvényt, ha ugyan oly hittudományi tanulmányokkal foglalkoznak, a melyek belföldön is olyanok gyanánt tekintetnek, s ezt szabályszerü és hiteles bizonyitványokkal igazolják, és annak idejében a hadseregnél (hadi tengerészetnél), vagy a honvédségnél tábori lelkészek gyanánt alkalmazhatók. Az e részbeni kérvények iránt, a közös hadügyiminiszterrel egyetértőleg a honvédelmi miniszter határoz, a kihez a kérvények kellőleg fölszerelve, az illetékes polgári hatóságok utján terjesztendők fel. 2. Az első és második korosztályba tartozó, és a póttartalékba esendő utóállitás végett előjegyzett hadkötelesek a következő évi állitási lajstromba való fölvétel mellett, kitörlendők a távollevők jegyzékéből. 3. Minthogy oly esetek fordultak elő, hogy némely egyén részére, közvetlenül a hadköteles korba lépése előtt, minden fontos és sürgős ok nélkül külföldre s hosszabb időre szóló utilevelek adattak ki, azon hatóságok, melyek a külföldi utilevelek kiadásának alapjául szolgáló igazolványokat állitják, figyelmesekké tétetnek: hogy külföldre szóló, s a rendes ujonczozási időszak kezdetén tulterjedő utazási engedélyek, a még csak első korosztályban álló, vagy abba az utazás tartama alatt belépendő egyének számára, csak kellőleg kimutatott és sürgős szükség esetében adhatók; s ezen körülmény, az utilevelek kiadásának alapjául szolgáló igazolványokban, vagy jelentésekben, esetről-esetre megemlitendő. 4. A póttartalékban állandóan beosztott egyének a hadsereghez vagy haditengerészethez egy évi önkéntesek gyanánt való beléphetés kedvezményéből épen ugy nincsenek kizárva, mint az oda ideiglenesen beosztott hadkötelesek, azonban e jogra való igényeik megbirálásánál azon viszonyaik veendők tekintetbe, melyek a fölvételért való folyamadások idejében fenállanak. A magyar korona országaiban azonban, a póttartalékba akár ideiglen, akár állandóan beosztott egyének csak akkor vehetők fel egyévi önkéntesekül, ha a hadjutalék bekövetkező végleges számbavételekor az tünik ki, hogy azok nem vétettek igénybe az ujonczjutalékban mutatkozott hézagok födözésére. Egyébiránt az állandó póttartalékosoknak egyévi önkéntesek gyanánt való besorozása, épen ugy, mint az ideiglenes póttartalékosokra nézve, a védtörvényi utasitás 113-ik szakasza 4-ik pontjában van megszabva, a hadseregben vagy hadtengerészetben töltendő tiz évi, illetőleg a honvédségben teljesitendő két évi szolgálati kötelezettség tartamára eszközlendő. 5) Kiskoruak részére a tényleges szolgálatnak tovább folytathatása tekintetéből épen ugy megkivántatik atyjuknak, vagy gyámjuknak hiteles alakban kiállitott beegyezése, mint az önkéntes gyanánt való belépésnél és utóegyéni jogról való lemondásnál meg van szabva. Végre 6. Elvesztett katonai elbocsátó levelek másodpéldányban nem szolgáltathatók ki, hanem azok helyett a vesztesek részére az eltöltött szolgálati időről szóló s az elbocsátás évét és napját is tartalmazó egyszerü igazolványok állitandók ki.

A sarkutazók Budapesten.

Kepes hajóorvos, Payer sorhajóhadnagy, Zichy Ödön, Wilczek János grófok e hó 17-én érkeztek meg Budapestre. Temérdek küldöttség, óriási néptömeg várta a feldiszitett pályaudvarban az érkezőket, ott voltak az akadémia részéről: Horváth Mihály, Pulszky Ferencz, Gyulay Pál, Vadnay K. A földrajzi és földtani társulatot Hunfalvy, Nendtvich, Kreuner, Szabó József stb. képviselték; ott voltak a magyar mérnök és épitészegylet, a tud. és müegyetemi olvasókör küldöttségei; továbbá a város részéről a polgármesterek és számos városi hivatalnok, egy jó csomó hirlapiró s mintegy kétszázra menő közönség, a pályaudvarba ugyanis csak ennyit eresztettek be. A pályaudvar környékén beláthatlan tömeg nép. A vonat, a mely a vendégeket hozta, a rendes személy vonat után 10 perczczel jött. A pályaudvarba érkeztekor menydörgő éljenzéssel s üdvkiáltásokkal fogadtatott. A mozdony oda állván a váróterem elé, kiléptek belőle Kepes, Payer és kisérőjük Kammermayer budapesti polgármester. Kepes honvéd-orvosi egyenruhában volt, Payer ezredének egyenruhájában. A kilépők a tolongó közönség éljenei közt jutottak a váróterembe. A vendégek az indóház-

---

A „DEBRECZEN“ tárczája.

ANNA TITKAI.

— Svéd regény. —

Schwarcz Mária Zsófiától.

IX. FEJEZET.

(Folytatás.)

Anna kék mouselin ruháját, mely fodorral és szalagcsokrokkal volt diszitve, igen egyszerünek és igénytelennek találta. Egy kis csipke gallér, és egy aczél melltü képezé minden ékszerét. Haja a maga természetes állapotában volt.

— Gyermekem, te igen egyszerüen vagy öltözve; olyan vagy, mintha csak egy rendes köznap lenne, nagyon sajnálom, de odahaza kellett volna megnéznem, hogy ez netörtént legyen.

— Akkor is igy hagytál volna engem, nénikém, — szólt nevetve Anna — a szép öltözék nem illik a csunya leánynak, erről már a legközelebbi héten meggyőződtünk.

Johanna most Lisbethre tekintett, kinek rózsaszin selyem ruhája csokrokkal, csipkével, gazdagon diszitve rendkivül kirivó ellentétet képezett testvére öltözetével. Lisbeth haja igen szépen volt megfésülve, és szép virággal diszitve. Mellén nehéz arany lánez csillogott, melynek végére az övében dugott arany óra volt akasztva; pompás melltü, csillogó fülbevaló és karpereczek egésziték ki ragyogó öltözékét. Johanna homloka kissé elborult, midőn a sugár, és gyönyörü kinézésü Lisbethet szemlélgeté. — —

— És most menjünk a terembe, — ezzel kinyitotta a terembe vezető ajtót. Pompás barna selyem ruhájának oly nagy uszálya volt, hogy a leánykáknak, nehogy reá hágjanak, jól távol kellett utána maradniok; és midőn kiséretével belépett, ugy nézett ki, mint egy királynő. A kapitány fogadá őket, aki rendkivül elemében volt, a szép delnőt nem győzte eléggé bámulni, és magát ismét szerelmesnek érezé. Ugy tetszett neki, mintha e nő most is oly szép volna, mint tizenöt év előtt, midőn annak szivét elsőizben fölajánlotta.

Midőn Johanna belépett, mindenki azt susogta, hogy: ez a Wikstrand kisasszony igazán gyönyörü szép hölgy.

Majd ismét azt, hogy: milyen szép ez a Heldener Lisbeth, és mily igénytelenül néz ki Anna.

Lisbeth ösmerve az ő szépségének hatalmát, a legszebb leányok közt foglalt helyet. Anna egy ablakmélyedésbe huzódott meg, hol tizenkét, tizenhárom éves leánykák csoportosultak, a mamák és nagynénék szemei elől akarván kissé távolabb lenni.

Ugy látszott, hogy ezen gyermekeken kivül senki sem tudja Anna jelenlétét. Az ifju urak a szép leányoknak vetekedve udvaroltak, különösen mindenik igyekezett a legszebbiknek, Lisbethnek hódolatát bemutatni.

Éliás és Konstantin is azok körében volt, de Thuret nem lehetett látni.

Anna szemeivel sokáig kereste őt, mig végre meglátta, hogy egy ajtófélnek támaszkodva állt; és azt is észrevette, hogy annak tekintete folytonosan Lisbethre van irányozva.

— A gyáva! nem mér hozzá közel menni, csak azért, hogy a nagynéni megláthatná, — igy szólt Anna magában.

Az ebéd elkészült, és az urak ajánlkoztak a hölgyeknek, hogy őket az étterembe vezethessék. A házi ur, ki szive hajlamát követve, karját Johannának ajánlotta föl, elől ment; a báróné, az ezredesné és őrnagyné átvezetését pedig a többi urakra hagyá.

Éliás Lisbeth mellé állt.

— Te bizonyosan nekem nyujtod karodat — s oly bájoló nevetéssel mondá ezt Lisbeth Eliásnak, hogy attól ugyan a fejét is elveszthette volna, azonban ő erre csak barátságosan elmosolyodott, és visszahuzódott, hogy Konstantinnak engedjen helyet a megbántott szép elvezetésére.

Lisbeth arcza lángolt, midőn Éliás előtt elhaladt, ez azonban egész nyugodtsággal tekintett reá, és más hölgynek szándékozott karját ajánlani.

Szét nézett a mozgásba jött vendégek közt, és végre tekintete az egyik ablakmélyedésből egy kissé kilátszó kék mousselin ruhás hölgyön akadt meg, oda sietett, és igy szólt:

— Elfogadod-e karomat, Anna?

A megszólitott azonnal fölállott, és az ajánlott kart elfogadá.

— Véghetetlenül örvendek, hogy többé nem azon Anna vagy, ki bennünket a mult egész héten át szorgalmatosságával és piperéjével gyötört. Igen megörültem, midőn ide belépve megláttam, hogy göndör fejecskéd rendes alakjában van. Az egész éjjel arról álmodoztam, hogy te itt ma rendkivül piperésen fogsz megjelenni. Egyébiránt igazat mondva, csakugyan egy kissé csinosabban öltözhettél volna.

— Hát te még éjjel is gondolkozol rólam? hát Lisbethre mikor gondolsz?

— Mikor te reád nem gondolok, — mondá Éliás — ámde légy szives megmondani, kedves Anna, hogy miért gyötrél bennünket a mult egész héten át a te szorgalmatoskodásoddal és piperéddel?

— Csak azért, hogy neked megmutassam, milyen alakom lenne, ha a kivánat szerint öltözködném. Remélem, hogy most már te sem kivánod, hogy a tőlem követelt öltözködést folytassam.

— A világért sem, — válaszolá Éliás — olyan vagy te, mint azon mintaszobor, melynek többféle hibái lehetnek ugyan, de azok oly nemüek, melyek miatt nem szükséges annak ujrakészitése, hanem csak egy kis igazitást igényel.

— Nagyon le vagyok kötelezve! de épen itt jön Thure, a csunya E. kisasszonynyal. Ugyan miért nem választott már magának egy szép nőt?

— Azt már magad kérdezd meg tőle.

A diszebédről nincs mit beszélnünk, és csakis annyit emlitünk föl róla, hogy az egész vendégsereg igen jól találta magát s vigan beszélgetett.

Hét óra tájban megkezdetett az ifjak által várva várt táncz. Lisbeth körül csoportosan állottak a tánczra kérők.

Az ifju urak mindnyájan óhajtottak vele egyet tánczolni, tőle egy mosolyt, vagy egy kegypillantást nyerni; de arra, hogy Annát tánczra kérjék, senki se gondolt.

Ezen bánásmódhoz annyira hozzá volt már Anna szokva, hogy az nem is esett neki roszul. A társaság tagjaival érkezett gyermekseregtől környezetten egyik mellékszobában ült, és azokkal játszott.

Midőn a táncz kezdetét vette, a gyermekek is tánczolni akarván, egymást kérték föl tánczra, és Anna is velök tánczolt.

Már több rendbeli táncznak vége lett, és Anna azok mindegyikét a növendékleánykák egyikével oly vigan eljárta, mint a szép leányok akármelyike.

Éliás tánczolt Lisbethtel, G. és H. kisasszonyokkal, A. és B. ifju nőkkel, sőt még Johannával is, de Annáról elfeledkezett.

Lisbethtel épen egy dühös galoppot járt, amidőn Annát, ki egy kilencz éves leánykával tánczolt, majd eltapodta.

A galoppnak vége lett, Anna és a vele tánczolt kis leányka egy ablakmélyedésbe ültek, midőn Anna nagy álmélkodására megjelent előtte Thure.

— Megnyerhetlek a legközelebbi keringőre?

— Igen szivesen, — válaszolá Anna — ha megmondod, miért hivsz engem tánczolni?

— Azért, mert kedvem van veled tánczolni.

— Megengedj, de én ezen kételkedem. Valószinüleg csak azért történik, mivel félsz, hogy a nagybácsi rosz néven vehetné az irántam elmulasztandott udvariasságot. Épen az előbb láttalak vele beszélni.

(Folyt. következik.)

nak e czélra előkészitett és feldiszitett termébe lépvén, az ott egybegyült küldöttségek által hangos éljenzéssel fogadtattak. Ennek lecsilapultával Ráth polgármester körülbelől következő szavakkal üdvözölte a főváros vendégeit: „Tisztelt vendégeink! Üdvözlöm önöket körünkben, mint a tudomány merész bajnokait, tettük által önök az emberi társadalmat örök hálára kötelezték. A babér koszoru azokat illeti, kik a tudomány terjesztésére és az emberi nem mivelésére irányló törekvéseikben saját érzetüket követik. Önöket az oroszlánrész illeti e részben, mert önök oly vidéket hidótottak meg a tudománynak, a hova még az emberi kutatás el nem hatolhatott továbbá mert a tett tapasztalatokat életveszélyes küzdelmek, és hosszas megpróbáltatások után szerezték meg az emberiség számára. De a veszélyek már le vannak küzdve. Az eredmény itt van! Üdvözlöm önöket fővárosunk nevében, azon biztosittással, hogy ez üdvözlet minden hazafi kebelben visszhangozik.“ — A polgármester szavait élénk zajos éljenzés követte, mire Kepes hazánkfia magyar nyelven következőleg válaszolt a polgármester szavaira: „Tekintetes polgármester ur! Hasztalan keresek szavakat, hogy megköszönjem önöknek e fogadtatást, mely képes volna egy egyszerü ember eszét megzavarni. Életem egyik legszebb napját képezendi e nap, annyival is inkább mert az elismerés hazámfiai részéről tör ténik. E napon elfeledem a szenvedéseket, a bajokat és sanyaruságokat, melyeket két hoszszu éven át szenvedtünk. Ha tettünk valamit az emberiség vagy hazánk érdekében, az most meg van jutalmazva.“ Kepes szavait zajos, hosszas éljenzés követte, mire Páyer németül a következőket mondá: „Tisztelt uraim! köszönet önöknek e szives fogadtatásért. Ez a legszebb jutalma fáradozásainknak. Fogadják legforróbb köszönetemet!“ A sarkvidéki utazók szavait hosszas, szivből jövő éljenzés követte; a pályaudvarról a nép a terembe tolult; mindenki akarta az ünnepelteket látni. Ezután Horváth Mihály a magyar tudományos akadémia nevében fejezte ki szerencse kivánatait a vendégeknek. Végre az egyetemi olvasókör tagjai az ifjuság nevében üdvözölték a tudomány bajnokait. A küldöttség elnöke Fenyvessy Ferencz babérkeszorut nyujtott át nekik. A vendégek a jelen volt roppant néptömeg éljenzései közt haladtak ki a pályaudvar elé, hol a számukra készen állott kocsikon a „Hungáriá“-ba hajtattak. A pályaudvar környékét beláthatatlan sokaságban lepte el a közönség. A vendégek csak lassan hajtva haladtak ki a tömegből üdvözölvén az éljenzőket. A „Hungáriá“-ból ½8-kor a nemzeti szinházba mentek a vendégek, hol ez alkalomra „Hunyady László“ operát adták elő.

*

Erkel Ferencz „Hunyady László“-ja — Nagy-Benza Idával és Hauck Minnie-vel már magában véve is diszelőadásnak mondható. És valóban a tisztelt vendégek meglehetnek elégedve. A közönség, mely a főváros legdiszesebbikének mondható, teljes diszben jelent meg és igen szép látványt nyujtott. Payer és Kepes megjelenésekor a nyitány már kezdetét vette, de azért minden szem az érkezők felé volt irányozva. Payer, Kepes és Ráth Károly polgármester a József főherczeg páholya melletti páholyban, Wilczek János és Zichy Ödön grófok pedig közvetlen mellettük egy páholyban voltak. Az előadást, mely igen sikerült volt, a vendégek nagy figyelemmel kisérték.

— **1500 db. régi pénzt** (a 15. és 16-ik századból) ástak ki a földből közelebb Füzesgyarmaton. A pénzügyér ezeket magához felvitette. Reméljük, hogy ebből a hazai muzeumok is kapni fognak, a többi közt a debreczeni főiskola muzeuma sem marad ki.

Szinházi szemle.

—i— Szombaton adatott Schiller 5 felv. szomorujátéka: **„Stuárt Mária“** Kelmenfi forditásában.

A czimszerepet Lukácsiné játszotta. Ő már több izben küzdött meg e szereppel, s határozottan mondhatjuk, hogy oly szép sikert nem tüntetett még fel, mint ez estén. Most nemcsak helyes felfogását kell kiemelnünk, hanem egyes jeleneteinek kellő kidomboritását is, játékába fokozottan tudta az erőt önteni, s nem lankadt soha szerepének kivitelében, szép játékáért a közönség többször fejezte ki iránta méltányló elismerését. Óhajtandó volna, hogy Lukácsinénak minél többször nyittatnék tér a maga szerepkörében müködésre. Foltényiné Erzsébet szerepében a szokott sikerrel állta meg helyét. Takács (Cecil Vilmos,) Mándoki (Dudley,) Horváth Vincze (Pauler,) Dózsa (Talbot) szintén kitünőleg müködtek. Lenkei (Mortimer) nem a várt sikerrel ugyan, de igyekezettel játszott. Átalában az előadás sikerültnek mondható.

Tegnap Rákosi népszimüve: **A ripacsos Pista dolmánya** került szinre; e darab ez idényben már másodszor adatott, még pedig most szép számu közönség előtt.

— **Szerelmeseknek.** A „causes célébres“ évkönyvei egy tragikus történettel lesznek ismét gazdagabbak, s ezuttal Genf legelőkelőbb arisztokratikus családaiból lettek annak áldozatai. — Szerelmi történet ez; mindig régi, mindig uj! Egy jó családból való ifju szerelmes egy tekintélyes államférfiu leányába. — Az anya pártolja e viszonyt, az apa ellenben részint magán, részint politikai okokból, semmit sem akar e házasság felől tudni. — A szerelmesek, hogy egymástól el ne választathassanak, elmenekülnek a szép Olaszhonba. — Ez alatt az anya igyekszik az apát kibékiteni, de hiába… az apa kemény marad, s üldözteti a szerelmeseket. — Turinba megérkezve, a pályaudvarban elfogatnak s a vőlegény, mint gyermekrabló és tolvaj, 3 hónapig vizsgálati fogságban tartatik, egy oly egyén társaságában, ki már öt izben volt halálra itélve, s ez idő alatt csupán a naponkénti egy órai séta szolgált neki szórakozásul. Pénze segélyével azonban egyik-másik dolgon mégis könnyithetett valamit siralmas helyzetén. — A leány ez alatt haza sietett Genfbe segélyt keresni a saját- és kedvese rokonainál, kinyilatkoztatván, hogy ő az ifjut önként követte, és hogy csupán saját gyémántjait vitte magával. — A turini börtönben szenvedett szerelmes visszatért már Genfbe, és a kegyetlen apától becsülete helyreállitására leányát és 100,000 frank kárpótlást követel.

Nemzetközi kiállitás Khinában.

(p.) A mint Londoból irják, most már Khinában is elhatározott dolog a nemzetközi kiállitás létesitése, mi czélból Shanghaiban egy komité is alakult, melynek élén az angol konzul áll. — Hasonlóképen Chiliben is terveznek a legközelebbi évre egy ily kiállitást.

Egy ember, ki villát nyelt el. Bellunóból irják, hogy e hó 5-ikén Auronzó község orvosa egy emberhez hivatott, ki félbárgyu volt s csipőjén egy daganatról panaszkodott, mely neki egy idő óta fájdalmat okoz. Midőn az orvos megjelent, hogy a daganatot felmetsze, megtapogatván azt, egy idegen tárgyat vett benne észre, melyet egy fogó segélyével azonnal ki is huzott. — Az idegen tárgy pedig semmi egyéb nem volt, mint egy 15 centiméter hosszu és 6 centiméter széles vasvilla. — Kérdezősködésre a beteg azt válaszolta, hogy a villát ez év márczius havában nyelte el, mivel azonban semmi fájdalmat nem érzett, nem hivatott orvost.

A junius 16-kán Milanóban elhalt Girolamó Ponti 1.785,000 liráből álló összes vagyonát a bécsi, párizsi és londoni egyetemeknek hagyományozta. Rokonai azonban, azon okon, hogy lelki betegségben szenvedett volna, a végrendelet megsemmisitésén fáradoznak.

— **Életképek** czim alatt uj évben K. Papp Miklós Kolozsvárt szépirodalmi napi lapot indit meg.

SPORT.

Budapesten az idei lóverseny első napján, e hó 16-án szép közönség gyült össze a pályatéren. Az idő nagyon kedvező és kellemes volt, aminek hatása azáltal is fokoztatott, hogy királyné ő felsége is — Gödöllőről, — hol ez időszerint időzik — megjelent. A futamot a kétévesek csoportja kezdte meg. Dij 400 arany. Pályázatra 19 jelentkeztek, de a versenyben csak hatan vettek részt, u. m. „Kisértet“ a gróf Festetics Géza paripája. „Collega ur“ gróf Festetics Taszilo paripája. „Breadolbané mén“ gróf Eszterházy Miklós paripája. „Dolli-Worden“ a kladrubi udvari lótelepből. „Konotoppa“ a gróf Henckel Hugó paripája és „Csillag“ a gróf Festetics Pál paripája. A győzelem „Csillag“-nak jutott, második lett „Konotoppa.“

A második futam szt. Leger dij 2000 ft. Huszonnégy jelentkező közul csak hárman versenyeztek; „Gaunflet“ a kladrubi udvari telepből „Dryad“ a gróf Festetics László paripája és „Wienerin“ a gróf Festetics Taszilo paripája. A futam az előirott sorrendben haladt egész a pályavonal hajlásáig, amikor a „Wienerin“ rendkivüli erolködést fejtett ki, és mindenáron első akart lenni, de a kladrubi ló nem engedte magától az elsőséget, s igy a „Wienerin“ másodiknak maradt.

A harmadik futam a lovag dijért 285 arany tartatott. 15 jelentkező közül csak három futott: „Lady-patrones“ a Baltazzi Aristid paripája. „Babér“ a gróf Nádasdi Ferencz paripája. „Hohenau“, a herczeg Lichtenstein János paripája. „Lady-patrones lett a győztes; erős ellen fele a „Babér“ volt. Igy egyenlittetett ki azon vereség, melyet „Lady-patrones“ a debreczeni gyepen „Babértól“ szenvedett.

A negyedik futam a „nagy handicap“ 1200 frtért történt. Tiz jelentkező közül ismét csak három versenyzett: „Oro“ a kladrubi lótelepből; „Prince-Paris“ báró Wesselényi Béla paripája; és „Galatheé“ a gróf Szapáry Iván paripája. A győztes „Prince-Paris“ lett; jó másodiknak „Oro“ érkezett.

Záradékul az eladó futam tartatott. Öten futottak: „Ellemir“ a gróf Henkel Hugo paripája. „Themenau“ a herczeg Lichtenstein János paripája. „Silvertoil“ a gróf Eszterházy Miklós paripája. „Hubertus“, a Jon Robert ur paripája. „Breamer“ a gróf Almássy Kálmán paripája. A győzelem Ellemirnek jutott.

— **Udvarhelyszéken** ellenzéki hetilapot szándékoznak kiadni. Üdvözöljük mi is ez életre való eszmét. A lap fő szellemi támogatói Orbán Balázs, Ugron Gábor, Bartha Miklós képviselők lesznek.

Ausztria.

Átalánosan azt beszélik, hogy a legközelebbi tartományi gyülések, valamint a jövőben tartandók is mindenkor april havában fognak tartatni.

A magasabb rangu katonai egyéniségeket illetőleg azt hiresztelik, hogy közöttük november havában nagy előléptetések fognak történni.

Azon elterjeot hirt, hogy Hendayba igen sok Wänzl-féle fegyver és töltény szállittatott a karlisták részére, — a Wiener Abendpost megczáfolja, és azt állitja, hogy sem a használhatlan, sem a felesleges Wänzlféle fegyverekből már éveken át egy sem adatott el; a töltények pedig nagyobb mennyiségben soha sem szoktak eladatni.

— **Tompa siremléke** a hamvai temetőben fel van állitva s diszesen bekeritve. Az ünnepélyes leleplezés m á j u s h ó b a n fog megtartatni, a később közé teendő programm szerint.

Külföld.

Németország. Gróf Arnim-Boitzenburgnál házmotózás tartatott, mely alkalommal egyik tisztviselő vigyázatlansága miatt az épületben tüz támadt, de minden nagyobb szerencsétlenség nélkül eloltatott.

Gróf Arnim részére Párizsból 14 láda holmi érkezett, melyek rendőrileg letartattak és a törvényszék helyiségére szállitattak.

A „Norddeutsche Zeitung“ azt jelzi, hogy a császár egésségi állapota annyira megjavult, hogy az Olaszországba tervezett utazás a jövő évben meg fog történhetni; mely utazásnak mint állittatik, nemcsak a személyes látogatás, hanem politikai czélja is van.

Francziaország. Buenos Ayresből kelt távirat szerint: Sarmiento az elnökséget Avellandának átadá. A lázadás nem sikerült a hadsereg hü maradt. A Mendoza felé menekülő Arrendondét 50,000 nemzetőr üldözi, Mitre, Montevideoba futott.

Spanyolország. A karlisták a Pozo-Canada vasuti állomáson négy hivatalnokot agyonlövettek. Ampostánál a karlisták két ágyut és 1000 embert vesztettek.

UJDONSÁGOK.

* **A ref. egyház nőnöveldéje** ma délelőtt 10 órakor nyittatott meg ünnepélyesen. Az előadások ugyan már nehány nappal előbb megkezdettek, azonban a növendékek beiratása még naponként történvén, a megnyitás ez ideig halasztatott. A megnyitáson jelen voltak K. Tóth Mihály, Némethy Lajos, Varga Lajos, Palai Miklós felügyelő bizottsági tagok A növendékek éneklése után K. Tóth Mihály tartott buzgó imát; ezután a növendékek ismét énekelvén, emlitett lelkész buzditó szavai zárták be az ünnepélyességet, s a tanitások folytattattak.

* **A gazdasági egyesület** tegnap választmányi ülést tartott. Makó István helyett pénztárnokul megválasztatott Muraközi Károly, aki ama tisztességet el is fogadá. A pénztár megvizsgálására Paksy Imre elnöklete alatt több tagu bizottság neveztetett ki.

* **Bartal miniszter** Debreczenbe érkezése holnapra van tervezve. Az indóháznál ünnepélyesen fogadtatik; a „Fehérló“-ban lesz szállva, megérkezése után a tanács, gazdasági egyesület stb. fog üdvözletére menni.

* **Nagy Pál** tanári székfoglaló beszédének külön lenyomata már kikerült a részvénynyomda sajtója alól.

* **Az adóbehajtás** városunkban keveset eredményezett a mult évnegyedben, ezért a pénzügyér megsürgeté a főispáni hivatalt, hogy — erélyesebben láttasson pénz után, mert „az államnak is élni kell.“

* **A jogászsegélyegylet** elnökségére már megkezdődtek a korteskedések; eddigelé három elnökjelölt van; ezek: Bacsó Péter, Ujfalussy István, Sinka Ferencz.

* **Bogyóról** a bécsi öreg Presse azt irja, hogy a jövő nyáron ismét fel megy Bécsbe tanulmányait folytatni, s azután megkezdi müvészi pályáját — a német szinpadokon; az elsőt helyesen teszi; azonban legyen szabad a sógorok reményét csilapitani azzal, hogy Bogyó a debreczeni szintársulathoz két téli idényre van szerződtetve; Bogyó pedig magyar ember s bizonyára a német sógorok kedvéért nem fogja szerződését megszegni.

* **A hegyi szüretek** most folynak az Érmelléken; városunkból a szőlős gazdák nagy része már leirándult a hegyre. Óhajtjuk, hogy elégedetten térjenek haza!

* **A főiskolai ifjuság** olvasó egylete iránt már növekszik az érdekeltség. Már eddig csaknem 200 tagja van. A jogászok még mindig közönyösek az ügy iránt.

* **Megkaptuk az előfizetési felhivást** Jenei György a „Szamos“ jó tollu szerkesztője „Tollrajzok“ czimü müvére; ára 50 kr, mely szerzőhöz Szatmárra nov. 1-ig küldendő. A tiszta jövedelem a szatmári közkórház javára ajánltatott.

* **Az önkéntes tüzoltó-egylet,** a mint birlik, nov. 1-én szándékozik alakuló közgyülését megtartani. Ideje is volna már!

* **Félholt állapotban** szállitotta be tegnap reggel a csapóutcza elején levő kávéssátrak Kövér Gábor nevü őrzőjét a rendőrség a kórházba, hol az rögtön kimult ez árnyékvilágból.

* **Az ujonczok,** kik ez évben soroztattak be, ma vitettek Bécsbe, hogy ott a „gyöngyélet“-et élvezzék. Ugy látszik, hogy a közös hadsereg magyar részét még mindig féltik a magyar levegőtől.

* **Heti vásárunk** mai napján a terményhozatal nagyobb részét ismét az uj tengeri tette, ugy zsák, mint szekérszámra csős tengeri volt elegendő, annyira, hogy csak nyomott árakon lehetett eladni, — szinte szemes uj tengeriből nagy mennyiség volt szállitva, de ezek is ép oly csekély keletnek örvendettek, mint a csős tengerik. Kenyérnek való buza, kétszeres és rozs kevés szállittatott, s a mi kevés volt, az elég hamar és jó áron kelt, árpa volt elég, de ez már nem volt oly kapós, zab kevés volt, ennek mult heti ára maradt. Az árak igy alakultak: tiszta buza (de nem kitünő) köble 8.40—9.50 kr, kétsz. 7.20—7.80 kr, rozs 6.40—50 kr, árpa 4.40—60 kr, zab 3.40—60 kr, köles 6.80—7.20 kr, uj tengeri szemes 5.40—60 kr, csős zsák számra 1.80—2 ft, szekér számra 20 forinttól 55 forintig. Zsák kolompér 1.20—30 kr.

* **A tiszavidéki vasut** mentén Hadház mellett egy embert megölve találtak. Hadházra való volt. Neje állitása szerint 2 ft. 40 kr. volt zsebében, azt kirabolták tőle. Ázsiai állapot biz ez!

* **A végbement ellenőrzési szemlék** alkalmából több oly tartalékos katona fogsággal büntettetett meg, kik a mult évben a törvény értelmében jelentkezést elmulasztották; némelyek azonban a fogságbüntetést pénzzel váltották meg, s az ekép a szegényalap javára bevett összeg 27 ftot tesz.

* **Két brilliantos aranygyürüt** lopott el tegnapelőtt egy csapóutczai uri háznál mint cseléd szolgáló leány, melyet midőn ujjain a háznál lakó gazdászati tanuló észrevett, a cseléd azokat ennek ágyába rejtette el, igy akarván magáról a tolvajlási gyanut másra háritani; elfogatása után azonban a lopást csakugyan beismerte.

* **Részvéttel** vettük a következő gyászjelentést; Ercsey Sándor ugy önmaga, mint kiskoru Róza leánya nevében is, mély fájdalommal tudatja, szeretett neje: Nagy Karolinának, huzamosb idő ótai gyöngélkedés — különösen pedig 17 napi sulyos betegség — és közeleb elhunyt gyermekei fölötti nagy bánat következtében, f. évi október 16-dik napján, élete 44-ik s házasságuk 24-ik évében történt gyászos halálát. A boldogultnak földi maradványai, f. évi október 17-ik napján d. u. 3 órakor fognak, a helv. hitv. szertartásai mellett, örök nyugalomra tétni. N.-Szalonta, 1874. október 16. Béke hamvaira!!

* **A kistemplom** előtti járdát, mely ugyan eddig járhatatlan volt, valahára kijavitják; a tanács közelebb rendelte ezt el. Most már a mérnöki hivataltól függ, hogy mielőbb járhatóvá tegye ott a járdát.

* **A „Vasárnapi Ujság“** október 18-diki száma a következő tartalommal jelent meg: Czermák J. (képpel), Balogh Kálmántól. — Régibb magyar irók csarnoka. — A mai Róma (képpel). — Arnim gróf (arczképpel). — A Lakon sziklavölgy (képpel). — Az uj szinek. — Khinai nyalánkságok. — Utazás a tenger alatt. (Regény, képekkel illusztrálva). — A vizből való élet- és vagyonmentés s eszközei. Kenessy Alberttől. — Budapesti nyomorultak, II. Borostyáni Nándortól. — A hétről. — Irodalom és müvészet, stb. rendes rovat.

* **Van már vinkó!** A debreczeni kerti bor öreg csebrének ára 6—8 o. é. ft. közt váltakozik.

* **Verekedés történt** ma hajnalban csapóutczán a Pataki György korcsmájában, hol a besorozott ujonczok a záróra meg nem tartása következtében még akkor is javában mulatoztak, s midőn oda nehány zenész bevetődött — közöttök verekedés fejlődött ki, melynél a czigányok huzták a rövidebbet, és véres fejjel szaladtak a rendőrséghez a dolgot feljelenteni.

Hazai hirek.

(*) Kassai hir szerint a ránki fürdő közelében uj savanyu viz találtatott. E viz 176 ölnyi furott kutból 4 ölnyi szökéssel buzog. A kutból jelenleg 24 óra alat 10.000 kubikláb mennyiségü viz foly ki, és ez folytonosan nevekszik. Hőmérséke 18½ fok Ramur szerint.

(*) Asboth Lajos 1848/9-ben honvéd tábornok, ez idő szerint Budapesten lakik, és jövőre nézve ott is szándékozik maradni. Asboth tábornok már több tudományos hadi munkát készitett, az Akadémiának tagja, és mint ilyen, nemcsak annak ügyeivel foglalkozik, hanem dnczára 73 éves korának, most az amerikai háboru megirásán dolgozik, melyhez, az 1869-ben elhalt öcscse Asboth Sándor — amerikai volt hadtestparancsnok által hátrahagyott jegyzetek kitünő és alapos adatokat szolgáltatnak.

(*) Rádi Mihály bajai ügyvéd csalási bünperében az itélet kihirdettetett. Rádi 15 évi fogságot kapott.

(*) Arany János elkészült Arisztofánesz vigjátékainak leforditásával. A Kisfaludi-társaság adja ki mind a 11 darabot.

(*) A királyné megengedte, hogy a budapesti nőképző-egylet védnökségét Mária-Valéria főherczegnő elfogadja, s az egylet neveről neveztessék. Királynénk 200 ftot adott ez egyletnek.

(*) A délmagyarországi természettudományi társulatnak e hó 15-én tartott választmányi gyülésről esti 7¼ órakor hazamenő tagok teljesen derült égnél, keleti irányban egy gyönyörü meteor hullását láttak, körülbelül 2 lábnyi átmérettel biró golyó alakban északról keletfelékevességhajlott alakban futott. E ritka tünemény szine kezdetben sárga volt, mely később zöldesbe ment át és széthullásánál élénk vörös szinü sziporkákat szórt maga körül. A meteorhullásoknál előfordulni szokott durranást azonban hallani nem lehetett, mert a hely, hol a meteor szétrobbant, mintegy 8-9 mértföldre eshetett.

— **Bécsi tőzsde** okt. 19. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105.15, cs. arany 5.23½; Napoleonarany 8.85.

Debreczeni szinház.

I. bérlet 12. szám.

Kedden, okt. 20-án 1874.

adatik:

Lammermoori Lucia.

Opera 3 felvonásban. Szövegét irta Cammaranno Salvator, zenéjét Donizetti Kajetan, forditotta Egressy B.

(Rendező Együd.)

Személyzet:

Lord Asthon Enrico	Tóthfalusi.
Lucia, huga	Mándokiné.
Sir Edgardo de Ravensvood	Bogyó.
Lord Buklaw Arthur	Dalnoki.
Rajmondo, Lucia nevelője	Philippovics.
Alissa; Lucia hölgye	Medgyesiné.
Normando, Ravensvood seregei vezére	Nagy.

Hölgyek, lovagok, fegyveresek, Aston szolgái, vadászok. — Történik Skócziában, részint a volscarigi pusztatoronyban. — Idő: XVI. század.

Helyárak: Alsó és közép páholy 4 ft — Családi páholy 6 ft. — Másodemeleti páholy 3 ft. Támlásszék 80 kr. — Földszinti zártszék 60 kr. Emeleti zártszék 50 kr. Földszinti bemenet 40 kr. Karzat 30 kr. Deákjegy 30 kr. Garnison őrmestertől lefele 30 kr. Gyermekjegy 30 kr.

Jegyeket lehet váltani a szinházi pénztárnál, d. e. reggeli 9-től 12-ig, d. u. 3 tól 5-ig, este a pénztárnál.

Kezdete 7 órakor, vége fél 10-kor.

Felelős szerkesztő a kiadótulajdonos:
OLAH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

227. ARJEGYZÉKE
az „ISTVÁN“ gőzmalom készitményeinek.
(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. é.-ben, kötelezettség nélkül.)
Ingyen zsákkal.

	frt.	kr.
A. Asztali dara nagy szemü	15	40
„ „ 50 ű-os zacskóval	15	60
B. Ugyanaz apró szemü	15	60
„ 50 ű-os zacskóval	15	60
C. Dara középszerü	14	60
„ 50 ű-os zacskóval	14	80
0. Királyliszt	15	—
1. Lángliszt	14	60
2. Montliszt	13	60
3. Zsemlyeliszt különös	12	80
4. „	12	40
5. Fehér kenyérliszt I. rendü	11	—
6. Ugyanaz II. rendü	9	40
7. Barna kenyérliszt I. rendü	8	40
8. Barna „ II. „	6	60
9. Lábliszt I. rendü	5	60
10 Lábliszt II. „	4	60
11 Finomkorpa zsákkal	3	40
„ zsák nélkül	3	—
12 Durvakorpa zsákkal	3	—
„ zsáknélkül	2	60
Rozsliszt I. rendü	—	—
Rozsliszt II. rendü	—	—
„ „ III.	6	—
„ „ IV.	—	—
Rozskorpa zsákkal	—	—
„ zsáknélkül	—	—
00 Árpakása	20	—
0. Árpakása	18	—
1. Árpakása	14	—
2. Árpakása	12	—
3. Árpakása	11	—
5. Árpadara	14	—
6. Árpaliszt	—	—

A zsákok sulytartalma:
A. B. C. 0—8 számig netto 150 font
9. 10. 11. „ 125 „
12 „ 100 „
K. L. és R. I.—III. számig 150 „
R. IV. V. „ 100 „
Á. K. 00—5 számig „ 100 „
Árpaliszt „ 125 „

Debreczen, 1874. okt. 4.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a néhai Nagy János örökösei mint tulajdonosok kérelme folytán a debreczeni 3013. sz. tkkönyvben bejegyzett s 3000 ftra becsült vargautczai 2223. sz. ház 3 hold 1300 □öl külső földével együtt, a megkisérlett első árverésen el nem kelvén, a kitüzött 2-ik határidőben, **folyó évi november 6-án d. u. 3 órakor** a telekkönyvi irodában végrehajtó **Vetéssy Mihály** által megtartandó önkéntes árverésen szükség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár és becsérték, az árverelők által leteendő bánatpénz 300 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 1, 3 és 5 hónap alatt esedékes 6% kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.

Kelt a debreczeni kir. törvényszéknek 1874. október 9-én tartott telekkönyvi üléséből

Boruzs József,
jegyző.

576 2—3

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.